

گروه های سلفی خاور میانه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا هُوَ بِالْقُوَّةِ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

گروه های سلفی خاور میانه – داعش

نویسنده : میثم رشیدی

بهار ۱۳۹۳

www.senaps.blog.ir

<http://www.military.ir/forums>

فهرست مطالب

5	مقدمه
7	نام گروه و تغییرات آن
8	اراضی مورد ادعا
9	ایدئولوژی
10	پیش زمینه
12	تاریخچه
13	به عنوان جماعت التوحید و جهاد
16	به عنوان تنظیم قائدات الجهاد فیالبلاد الرافضین
17	به عنوان دولت اسلامی در عراق
22	به عنوان دولت اسلامی عراق و شام(داعش)
24	وقایع اتفاقیه
25	اتفاقات ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۶
26	اتفاقات ۲۰۰۷
29	اتفاقات ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۲
30	اتفاقات سال ۲۰۱۳
31	اتفاقات سال ۲۰۱۴
33	روابط با سایر گروه ها
34	روابط با جبهه النصره
36	روابط با ارتش ازاد سوریه
38	روابط با کرد ها
39	اقتصاد
40	تجهیزات

مقدمة

دولت اسلامی عراق و شام یا دولت اسلامی عراق و سوریه، که به صورت مخفف داعش خوانده میشود، یک گروه شبکه نظامی فعال در عراق و سوریه است. در دولت خودخوانده‌ی انها مرزهایشان به عنوان یک کشور جدا، از عراق، سوریه و قسمت‌هایی از لبنان است. این گروه در اولین سالهای جنگ عراق و در سال ۲۰۰۴ و به عنوان همپیمان القائده تشکیل شد. گروه با پشتیبانی گروه‌های مختلف مجاهدین عراقي، شامل سازمان سابق خودش، مجلس شورای مجاهدین عراق، القائده‌ی عراق، جيش الفاتحین، جند الصحابة، کاتبین انصار التوحید و سنت، جيش الطائفة منصوريه و... سایر گروه‌های با اعضای مسلمان اهل سنت تشکیل شد. هدف این گروه، راه اندازی سیستم حکومتی خلیفه‌ای در مناطق با اکثریت سنتی عراق بود، که بعدها سوریه را نیز شامل آن کرد. از نظر نظامی، این موفق ترین حرکت جهادی تاریخ بوده است. در فوریه‌ی سال ۱۴۰۰ (بهمن ۱۳۹۲) القائده تمام ارتباطاتش با داعش را قطع کرد.

در زمان اوج درگیری‌های عراق، حضور قاطعی در استان‌های الانبار، نینوا، کركوك و بسیاری قسمت‌های صلاح‌الدین و قسمت‌هایی از بابل و دیالا و بغداد داشت، بعووه را به عنوان پایتخت خود اعلام کرد. در طول جنگ داخلی سوریه، گروه حضور پرنگی در ایالت‌های رقه، ادلب و حلب سوریه دارد.

علاوه بر حملات علیه اهداف نظامی، گروه مسئولیت حملاتی که هزاران شهروند عادی عراق را به قتل رسانده را نیز به عهده گرفته است. برخلاف عقب نشینی‌های قابل توجهی که در درگیری‌های اخیر گروه با نیروهای ائتلاف داشته است، به نظر میرسد که در پایان سال ۱۴۰۰ گروه به جذب نیروپرداخته و تعداد نفراتش را به بیش از دوباره (حدود ۲۵۰۰) رسانیده است.

یک نامه و بعدها فایل صوتی که از سوی ایمن الظواهری ضبط شده بود، در ۱۳۰۰ به دست الجزیره افتاد که واحد‌های فعال در سوریه‌ی دولت اسلامی را منحل کرده بود. با این حال، رهبر گروه، ابوبکر البغدادی اعلام کرد که این کار بر خلاف فقه اسلامی است و از آن به بعد گروه به فعالیت در سوریه ادامه داده است. اغاز این عملیات‌ها در اوریل ۱۳۰۰ بود که گروه، موفقیت‌های نظامی متعددی را به دست اورد که منجر به این شد که قسمت‌های بزرگی از شمال سوریه را کنترل کند. جایی که دیدبان حقوق بشر در سوریه انها را به عنوان قوی‌ترین گروه معرفی کرد.

دولت‌های غربی حامی مخالفان سوریه، ترکیه را به خاطر حمایت از القائده و شبعات ان و گروه‌هایی همانند داعش و تسليح انها گله کرده اند که انکارا، تا امروز این حمایت‌ها را رد کرده است.

نام گروه و تغییرات ان

گروه از زمان تشکیلش در سال ۲۰۰۴ که با نام جماعت آل توحید و جهاد تشکیل شد تا به امروز از اسمی مختلفی استفاده کرده است. در اکتبر ۲۰۰۴، رهبر گروه، ابو موصب الزرقاوی برای بن لادن سوگند وفاداری یاد کرد، بعد نام گروه را به تنظیم قائدات الجهاد فیالبلاد الرافضین، سازمان جهاد در بین کشور دو رودخانه، یا القائده عراق تغییر داد. در سال ۲۰۰۶ گروه با چند گروه جهادی عراقی کوچکتر ادغام شد و به زیر چتر حمایتی مجلس شورای مجاهدین رفت. در ۱۲ اکتبر ۲۰۰۶، مجلس شورای مجاهدین با چهار گروه شبه نظامی و نمایندگان برخی از طایفه های عراقی در گروهی به نام خلاف المتبیین عضو شد که روز بعد به عنوان دولت اسلامی عراق معرفی شد. در اوریل ۲۰۱۳، پس از ورود گروه به سوریه، نام را به دولت اسلامی عراق و شام تغییر داد. اگرچه سازمان هیچوقت از اسم القائده عراق برای خود استفاده نکرده است، اما این اسم توسط بسیاری از نیروهای خارجی اش مورد استفاده قرار گرفته است.

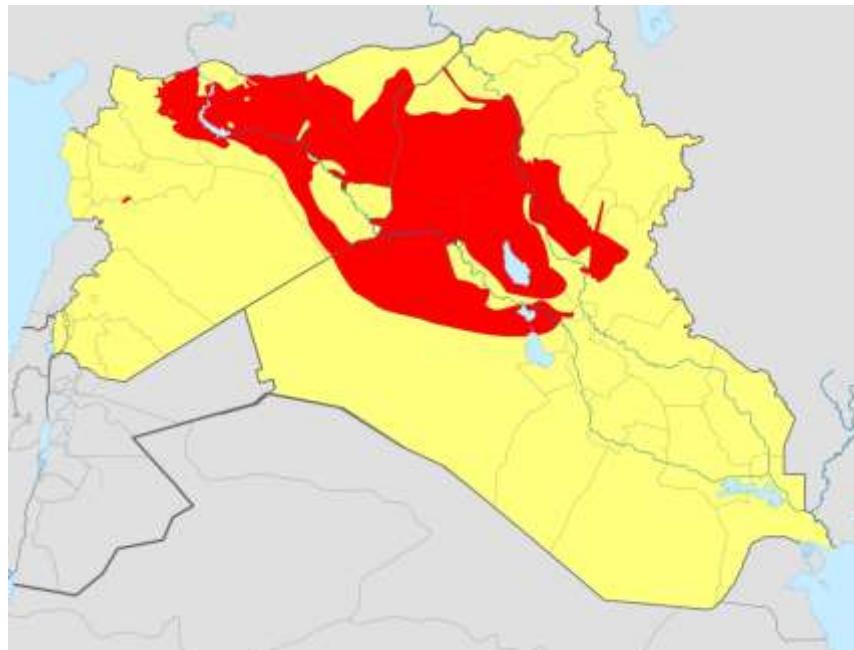

تصویر ۱ پرچم گروه تروریستی داعش

اراضی مورد ادعا

در اکتبر سال ۲۰۰۶، گروه برقراری دولت اسلامی عراق را اعلام کرد، که فرماندهی خود بر بغداد، الانبار، دالیا، کرکوک، صلاح الدین، نینوا و قسمت هایی از بابل را اعلام کرد. پس از کشور گشایی های ۲۰۱۳ به داخل سوریه، و اعلام دولت اسلامی عراق و شام، تعداد استان های مورد ادعای گروه به ۱۶ عدد رسید. علاوه بر ۷ استان مورد ادعا در عراق، قسمت های سوری، که بیشتر میان تقسیم بندی های کنون استانی هستند، البراکه، الخیر، الرقه، البادیه، حلب، ادلب، حما، دمشق و ساحل را شامل میشود.

در سوریه، داعش بر مسند قدرت در فرمانداری رقه قرار دارد. گفته میشود که فرماندهان اصلی شامل ابوبکر البغدادی از پایتخت این استان، رقه دیدن کرده اند.

تصویر ۲/ اراضی تحت اشغال داعش

ایڈنُولوژی

گروه همانند القائدهی اسامه بن لادن و بعداً ایمن الظواهری، طالبان و دیگر گروه‌ها، بخشی از سیستمی است که به "جنبیش جهانی جهاد" معروف است. این جنبیش بر اساس مدیریت متمرکز نیست، بلکه صرفاً ایدئولوژی انیکسان است. ایدئولوژی که هدف آن، به راه اندازی سیستم حکومتی خلیفه‌ای است که اولین بار پس از وفات پیامبر و حکومت ابوبکر اغاز، و اخیرین بار در امپراطوری عثمانی دیده شد و سپس، گسترش این سیستم به تمام دنیا است.

این ایدئولوژی، پاسخی برای سوالهایی است که در خصوص دلایل شکست و عقب ماندن اسلام و کشورهای عربی در مقابل موفقیت غرب است که در قرن ۱۹ م مطرح شده است. سیستم جهانی جهاد، پاسخش به این سوال، جدا شدن از راه اصلی اسلام با اعمال نکردن قوانین اسلامی در حکومت‌ها است. سیستمی که ۵ قرن اول اسلام را دوران طلائی مینامد. و البته یکی دیگر از دلایل این مسئله، دخالت کشورهای غربی در امور کشورهای اسلامی است.

پیش زمینه

قبل از اعلام تشکیل دولت اسلامی در عراق و شام، تنها گروه همفکر با القائد در سوریه، جبهه النصره بود. جبهه النصره توسط دولت اسلامی در عراق پشتیبانی مالی و همچنین اموزش و نیرو میشد و در ژانویه ۲۰۱۲ تشکیل شده بود.

یکی از دلایل اصلی پیروزی‌های جبهه النصره در سوریه، اعلام جهاد انها در حمایت از سنی‌های سوریه بود. همین مسئله باعث شد که مردم محلی، اصلی ترین عضو جبهه النصره باشند. برای مثال، راه اندازی یک نانوایی در حلب یا خبرگزاری جهادی به اسم حمام نیوز معمولاً اخبار و ویدیوهای زیادی از کمک‌های به مستضعفین یا اجرای خدمات عمومی همانند جمع اوری زباله‌ها در شهر بینیش در ادلب را نشان میدهد.

در خصوص گستردگی، با اینکه جبهه النصره در سراسر سوریه از درعا در جنوب غربی گرفته تا حسک در شمال شرقی عملیات میکند، اما اسناد و مدارک مختلف نشان میدهند که این گروه در حلب و دیرالزور سازماندهی و موقعیت بهتری دارد. در مارس ۲۰۱۳، جبهه النصره همراه با گروه سلفی حرکه احرار الشام نقشی کلیدی در تصرف مرکز استان رقه در شمال داشت.

با تمام این تحولات، اتفاق عجیبی در اوریل ۲۰۱۳ افتاد. فرمانده دولت اسلامی در عراق، البغدادی در بیانیه‌ای که در سایت رسمی دولت اسلامی در عراق؛ الفرقان نشر داده شد، در تاریخ ۸ اوریل اعلام کرد که دو گروه جبهه النصره و دولت اسلامی در عراق با هم ادغام می‌شوند. بغدادی جولانی را به عنوان "یکی از سرباز‌های ما" معرفی کرد و گفت که جولانی سازمانش را "از فرزندان ما" تشکیل داده است. بغدادی در ادامه گفت با اینکه تا کنون

هیچ مطلبی در خصوص ارتباطات دولت اسلامی در عراق و جبهه النصره نبوده است، اما اکنون وقت ان رسیده که اعلام کنیم که جبهه النصره، تنها یک "شعبه" و در حقیقت "بخشی" از دولت اسلامی در عراق است. در ادامه، بغدادی گروه دولت اسلامی در عراق و گروه جبهه النصره را منحل و گروه دولت اسلامی در عراق و شام را معرفی نمود.

این صحبت های بغدادی، شباهت طولانی مدت سرویس های اطلاعاتی غربی در خصوص اینکه جبهه النصره بازوی سوری دولت اسلامی در عراق است را برطرف کرد. همچنین در خبرگزاری المناره البیدا (مناره سپید) رسانه رسمی جبهه النصره، در ۱۰ اوریل، جولانی در واکنشی به اعلام کرد که او یا هر کس دیگه‌ای در جبهه النصره از این اعلام ادغام دو گروه توسط بغدادی خبر نداشته است، با اینحال، قبول کرد که اغاز کار جبهه النصره توسط دولت اسلامی در عراق بوده است. او گفت: "ما در عراق به جهاد کمک می‌کردیم تا زمانی که بعد از انقلاب در سوریه، برگشتیم".

جولانی گفت: "ما در عراق یاد گرفتیم که کلید قلب های معتقدان در سرزمین شام، پرچم های النصره است... من نمیخواستم که قبل از دیدن پرچم های اسلام در احتزار بر بالای سرزمین و دو رودخانه به سوریه برگردم، اما سرعت تحولات در شام انقدر زیاد بود که با چیزی که ما میخواستیم در تداخل بود." جولانی همچنین در خصوص "برادرانش در حال جهاد در عراق" اشاره کرد و رهبر انها را با احترام "شیخ بغدادی، انشالله خدا او را حفظ کند" خواند. او اعلام کرد که النصره همفرکر با القائدهی ظواهری و با پرچم جبهه النصره باقی خواهد ماند.

سردرگمی ایجاد شده بر سر ادغام دو گروه تا ژوئن ۲۰۱۳ باقی ماند. در طول این زمان، رسانه های رسمی دو گروه سکوت کرده بودند و رسانه هایی که در خصوص انها اخباری را پخش میکردند چندان قابل اعتماد نبودند تا اینکه ظواهری در یوتوب، در ویدیویی اعلام کرد که با ادغام دو گروه موافق نیست و انها باید از هم جدا شوند و همچنین بر لزوم همکاری دو گروه، تاکید کرد. با این حال، بغدادی فرماندهی جدا را نپذیرفت و اعلام کرد که نامه‌ی ظواهری دارای اشکالات مختلفی بوده است.

در بیانیه‌ای دیگر که توسط الفرقان منتشر شد، شیخ ابو محمد العدنانی الشامی، یک سوری جهادی که به نظر میرسد اهل ادلب باشد، و به عنوان سخنگوی رسمی داعش معرفی شده بود، شرایط داعش را که دستوری تراز قبل بودند را اعلام کرد:

یک جبهه، یک فرمانده و اینکه هیچ مرزی بین دو جبهه‌ی عراق و سوریه وجود نداشته باشد، هدف قرار دادن رافضیون(شیعه ها) با بمب از دیالی تا بیروت (شرقی ترین نقطه عراق تا غربی ترین نقطه لبنان) از جمله‌ی این دستورات و شرایط عملیاتی توسط داعش بودند.

تاریخچه

به عنوان جماعت التوحید و جهاد

مبدأ

جماعت توحید و جهاد یا جهاد و توحید، توحید و الجهاد گاهی حتی التوحید یا توحید در سال حدود سال ۲۰۰۰ توسط ابو مصوب الزرقاوی و گروهی از خارجی ها و اسلامیست های محلی تشکیل شد. زرقاوی یک سلفی اردنی بود که در جنگ افغان ها با شوروی سابق شرکت کرده بود ولی وقتی او بدانجا رسید، جنگ تمام شده بود و او به زودی به کشورش بازگشت. سپس مجددا به افغانستان رفت تا یک کمپ اموزش شبه نظامیان اسلام گرا در هرات را راه اندازی کند.

زرقاوی شبکه‌ی خود را با هدف براندازی پادشاهی اردن شروع کرد که از نظر او، بر اساس نظر چهار حوزه‌ی علمیه، حکومتی غیر اسلامی بود. به همین منظور، او رابطین و ارتباطات گسترده‌ای را با افراد زیادی در سراسر دنیا برقرار کرد. اگرچه این مسئله تایید نشده است، اما احتمال دارد که گروه او، مسئول تلاش‌هایی برای بمبگذاری در جشن‌های هزاره‌ی امریکا-اردن است. با این حال، شبکه‌ی زرقاوی مسئول ترور لارنس فولی دیپلمات امریکایی در اردن در سال ۲۰۰۲ است.

پس از حملات امریکا و حامیانش به افغانستان، زرقاوی به عراق رفت. جایی که او برای مجروحیت پایش، مورد جراحی قرار گرفت. به نظر میرسد که در عراق با گروه انصار الشام، یک گروه تندرست روی اسلامی کرد در شمال غرب عراق ارتباطاتی برقرار نموده است. انصار ارتباطات نزدیکی با استخبارات عراق داشت. صدام حسين از این گروه برای برخورد با کرد های سکولاری که به دنبال جدایی کردستان بودند استفاده میکرد. البته در ژانویه‌ی ۲۰۰۳ فرماندهی انصار، مولا کرکار، هرگونه ارتباط با دولت صدام را رد کرد.

البته نظرات فرماندهان استخبارات، نشان میدهد که هیچ ارتباطی بین صدام و زرقاوی وجود نداشته است و صدام گروه انصار الشام را یک تهدید برای رژیم می‌دیده است و مسئولین امنیتی، در حال جاسوسی روی این گروه بوده اند. در گزارشی از اطلاعات پس از جنگ در خصوص عراق که در سنا ارائه شد، جمع بندی به این صورت بود که اطلاعات نشان میدهد که صدام حسين تلاش ناموفقی داشته است برای شناسایی و دستگیری زرقاوی و اینکه رژیم صدام هیچ کمکی به زرقاوی نکرده و حتی از اقداماتش چشم پوشی هم نکرده است.

پس از حملات سال ۲۰۰۳ امریکا به عراق، گروه التوحید، به گسترش نفرات خود پرداخت تا در مقابل تسخیر عراق توسط امریکایی ها و همراهان عراقیشان جلوگیری کنند. گروه در این زمان شامل برخی از بازمانده های انصار الشام و نفرات در حال افزایش خارجی بود. بسیاری از رزمندگان خارجی که به عراق می‌رفتند، بدون اینکه هیچ ارتباطی با گروه داشته باشند، اما وقتی به کشور وارد میشدند، وابسته به عناصر زرقاوی در محل میشدند. در می ۲۰۰۴، التوحید با گروه "سلفیه المjahدین"، یک گروه تندرست روی اسلام گرا ادغام شد.

اهداف و تاکتیک ها:

اهداف اعلام شده توسط التوحید از این قرار بود:

1. نیروهای ائتلاف را مجبور به عقب نشینی از عراق بکنند
2. دولت موقت عراق را برکنار کنند
3. همکاری با عوامل رژیم
4. از بین بردن جمعیت شیعه و شکست دادن گروه های نظامی اش به دلیل جوخه های ترور قوی اش
5. دستیابی به یک کشور کاملاً اسلامی

بر خلاف گروه های قبلی عراقی، التوحید علاوه بر استفاده از تسلیحات معمولی و جنگ چریکی، از تاکتیک های جدیدی بر علیه نیروهای ائتلاف استفاده میکرد. انها به شدت روی بمب گذاری انتحاری و مشخصاً خودروی انتحاری وابسته بودند. هدف انها گروه های بسیار زیادی بود مخصوصاً نیروهای امنیتی عراق و انهایی که با نیروهای ائتلاف همکاری میکردند. افرادی که هدف التوحید شده اند، شامل مسئولان داخلی عراق، سیاسیون و مذهبیون شیعه و کرد، شهروندان معمولی شیعه‌ی کشور، نیروهای قراردادی خارجی و نیروهای سازمان ملل و مدافعان حقوق بشر بودند. همچنین نیروهای زرقاوی تاکتیک های دیگری مثل ربايش های هدف دار، بمبهای کنار جاده‌ای و حملات خمپاره‌ای نیز به صورت گسترده استفاده میکردند. با اغاز ژوئن ۲۰۰۴، التوحید جنگ چریکی شهری را با استفاده از ارپی‌جی و سلاح های سبک دیگر مورد استفاده قرار دادند. انها همچنین معروفیتی جهانی برای بریدن سر گروگان های خارجی و پخش کرد این دست عملیات ها در اینترنت به دست اورده‌اند.

فعالیت ها

التوحید مسئولیت عملیات های بسیاری بر علیه نیروهای امنیتی عراق را به عهده گرفته است. شامل حملات اکتبر ۲۰۰۴ که با اجرای عملیات کمین، حدود ۴۹ نفر از عوامل امنیتی عراق را کشتند. و همچنین حملاتی بر علیه سازمان های کمک های انسان دوسانه مانند صلیب سرخ. انها عملیات های متعددی بر علیه نیروهای ارتش عراق در طول سال ۲۰۰۴ به اجرا در اوردند و عملیات های انتحاری در داخل منطقه‌ی امن گرین زون(منطقه‌ی سبز امنیتی در بغداد) به اجرا در آمدند. عوامل زرقاوی در ترور سیاستمداران مهم بعد از صدام را نیز به اجرا در اوردند. همچنین عملیات بمب گذاری در مرکز عملیات های عراق که باعث شد این کشورها مرکز فرماندهی را از عراق به اردن منتقل نمایند.

گروه همچنین برای عملیات های ابتدایی شبه نظامیان عراقی نیز مسئول دانسته شده است. شامل بمب گذاری های بسیار قدرتمندی در اگوست ۲۰۰۳ که حدود ۱۷ نفر از مسئولین سفارت اردن در عراق کشته شدند، و

حداقل ۸۶ نفر دیگر منجمله ایتالیه سید محمد باقر الحکیم در بمب گذاری مسجد امام علی(ع) در نجف. همچنین بمب گذاری کامیونی در نوامبر همان سال که ۲۷ نفر را کشت که بیشتر انها نیروهای ایتالیایی حاضر در مقر ایتالیا در نصیریه بودند.

حملات مرتبط به این گروه در سال ۲۰۰۴، شامل عملیات هایی در عراق و کربلاست که حدود ۱۷۸ نفر را در روز عاشورا در ماه مارس به شهادت رساند. عملیات شکست خوردهی منفجر کردن بمب های شیمیایی در اردن که گفته میشود توسط شبکهی زرقاوی تامین اعتبار شده بود، تعدادی قایق انتحاری که چاه های نفت در خلیج فارس را مورد هدف قرار داد و البته زرقاوی در ویدیویی در سایت مونتادا النصار مسئولیت ان را به عهده گرفت؛ بمب گذاری خودرو و ترور رئیس شورای مدیریت عراق عزالدین سلیمی در ورودی منطقه سبز بغداد، بمب گذاری انتحاری در ماه ژون در بغداد که ۳۵ شهروند را به شهادت رساند و در ماه سپتامبر که یک خودروی بمب گذاری شده، ۴۷ افسر پلیس در خیابان حیفا بغداد را شهادت رسانید نیز از دیگر عملیات های گروه بود.

به عنوان تنظیم قائدات الجهاد فی البلاط الرافضین

اهداف و سازمان های زیر مجموعه

در نامه‌ای به ایمن الطواهری، در ژولای ۲۰۰۵، زرقاوی یک طرح ۴ مرحله‌ای برای گسترش جنگ عراق، که شامل اخراج نیروهای امریکایی از عراق، دستیابی به حکومت خلیفه‌ی اسلامی و گسترش آن به مناطق سکولار عراق و درگیری در جنگ اعراب و اسرائیل بود، ارائه داد. گروه های وابسته که در مناطق مختلف عراق عملیات انجام دادند، به این طرح پایبند بودند. یک مثال بمب‌گذاری شام‌الشیخ در مصر در سال ۲۰۰۵ است که ۸۸ نفر در ان کشته شدند که بیشتر انها توریست های خارجی بودند.

در سال ۲۰۰۶، القائده عراق یک گروه همکار با سایر گروه ها (سازمان های چتری) به نام مجلس شورای مجاهدین با هدف هماهنگ کردن مبارزین سنی عراق به راه انداخت. جذب نیرو از میان ملی‌گرایان و سکولار های عراق، در سایه‌ی تاکتیک های خشن گروه بر علیه مردم و دکترین به شدت متحجر اسلامی‌اش چندان موفق نبود.

تا اواسط اکتبر ۲۰۰۶، القائده از شورا برای تصمیم گیری های حملاتش استفاده میکرد. اما در این تاریخ ابو عیوب المصری یک گروه تازه ایجاد شده به نام دولت اسلامی در عراق را معرفی کرد. این گروه که اعضای شورا را نیز شامل میشد جبهه‌ی جدیدی از عملیات های گروه در عراق بود و القائده عملیات های خود را بر اساس طرح های دولت اسلامی عراق طرح ریزی میکرد. بر اساس مطالعاتی که توسط سازمان های اطلاعاتی امریکا صورت گرفته است، هدف دولت اسلامی عراق به دست گرفتن قدرت در عراق و تبدیل آن به یک کشور اسلامی سنی مذهب بود.

به عنوان دولت اسلامی در عراق

نفرات و فعالیت ها

تعداد نفرات گروه در ان زمان چندان مشخص نبود. بین ۸۵۰ تا چند هزار نفر نیروی جنگجوی تمام وقت را میتوان در سال ۲۰۰۷ حدس زد. در سال ۲۰۰۶، دایره‌ی اطلاعات و تحقیق امریکا اعلام کرد که هسته‌ی اصلی القائد بیش از ۱۰۰۰ نفر نیرو دارد که این امار و ارقام، شش گروه سلفی دیگر در زیرمجموعه‌ی دولت اسلامی را محاسبه نکرده است. گفته میشد که احتمالاً گروه به دلیل عملیات‌های شهادت طلبانه اش دچار ضعف و کمبود نیرو شده باشد، اما پس از مدت کوتاهی، معلوم شد که نه توانایی‌ها و نه تعداد نفرات گروه دستخوش تغییر و ضعف چندانی نشده است. همچنین گفته میشد که با خروج نیروهای امریکایی از عراق در سال ۲۰۱۱، به دلیل افزایش داوطلبان عضویت در گروه تعداد نفرات از ۱۰۰۰ نفر به بیش از ۲۵۰۰ نفر رسید.

بازرسان و شاهدان عینی، در سال ۲۰۰۷ اعلام کردند که خطر القائد در عراق مورد اغراق قرار گرفته است و باعث پیچیده تر شدن عملیات در میدان عملیات میشود. در ژولای ۲۰۰۷ و در گزارش سازمان امنیت ملی و همچنین سازمان اطلاعات دفاعی، القائد مسئول ۱۵ درصد از عملیات‌های تروریستی در عراق شناخته شده بود. به هر صورت، سرویس تحقیق کنگره در سپتامبر ۲۰۰۷ اعلام کرد که عملیات‌های اجرا شده توسط القائد کمتر از ۲٪ خشونت در عراق را شامل میشود. در مارس ۲۰۰۷، امریکا، رادیو ازادی اروپا (برنامه‌ای برای اعلام اخبار و امار از کشورهایی که اعلام این دست اخبار را ممنوع کرده یا شفاف بیان نمی‌کنند) را به اجرا در اورد که در نتیجه‌ی بررسی گزارش همان ماه، معلوم شد که گروه از ۴۳۹ عملیات بر علیه نیروهای عراقی و شبه نظامیان شیعه، ۴۳ تای انها را به عهده داشته و تعداد ۱۷ حمله از مجموع ۳۵۷ حمله به نیروهای امریکایی را به عهده داشته است.

بر اساس گزارش ۲۰۰۶ دولت امریکا، این گروه به وضوح با سلول‌های جهادی فعال در عراق در ارتباط بود و نیروهای بین‌المللی و عراقی و شهروندان عراقی را هدف قرار داده است. بیشتر نیروهای القائد عراقی نبودند، ولی به راحتی از طریق خانه‌های تیمی امن که بیشتر انها در مرز سوریه قرار داشت، وارد میشدند. عملیات‌های القائد بیشتر در عراق صورت میگرفت ولی بر اساس وزارت کشور ایالات متحده، گروه شبکه‌ی لجستیکی قدرتمندی در منطقه‌ی خاوره میانه، شمال افریقا، ایران و جنوب آسیا و اروپا ایجاد کرده بود. در سال ۲۰۰۸ در گزارشی ویژه از سی ان‌ان، القائد در عراق را تشکیلاتی منسجم خواند، تشکیلاتی که از نظر اداری، به خوبی حزب بعث صدام حسین بود و ویدیوهای اعدام دیگران توسط گروه بعد از قطع انتشارشان جمع اوری کرد و اعلام کرد که یک شبکه‌ی جاسوسی قدرتمند حتی در پایگاه‌های امریکایی دارد. در این گزارش اعلام شد که بسیاری از انها، مأمورین سازمان مخفی صدام حسین بوده اند که حالا رسماً القائد در عراق را مدیریت میکنند و

با مبارزان خارجی، به نظر میرسد که از انها به عنوان گوشت دم توب استفاده میکند اگرچه همچنان فرماندهی گروه به دست غیر عراقی ها است.

ظهور و افول القائده در عراق

گروه رسمای اعلام همکاری با شبکه‌ی القائده اسامه بن‌لادن را در اکتبر ۲۰۰۴ و در نامه‌ای اعلام کرد. در همان ماه، گروه که به القائده عراق معروف شده بود، شهروند ژاپنی شویی کودا را ربود. در ماه نوامبر، شبکه‌ی زرقاوی هدف اصلی نیروهای امریکایی در عملیات الفجر(جنگ دوم فلوجه) بود اما رهبران گروه توانستند از چنگ امریکایی ها بگریزند. در دسامبر، در دو تا از بمب‌گذاری های قدرتمند گروه، القائده یک مراسم خاکسپاری در نجف و یک ایستگاه اتوبوس نزدیک به کربلا را مورد حمله قرار داد که حداقل ۶۰ کشته در شهرهای مقدس شیعه به جای گذاشت. همچنان گروه مسئولیت حمله‌ی ۳۰ سپتامبر ۲۰۰۴ که ۴۱ نفر که عموماً کودکان بودند را نیز به عهده گرفت.

در سال ۲۰۰۵، القائده عراق روی اجرای عملیات های شدید انتشاری تمرکز کرد و مسئولیت عملیات زیادی را به عهده گرفت که هدف عموم انها، رهبران عراقی بودند. گروه بر علیه رای دهنده‌گان در انتخابات پارلمانی سال ۲۰۰۵ در ژانویه را مورد حمله قرار داد، حملات هماهنگ بر زندان ابوغریب در اوریل، حملات انتشاری حساب شده بر علیه هتل های شرتون و هتل فلسطین در بغداد در ماه اکتبر نیز از جمله‌ی این حملات اند. در ژولای، ربايش و اعدام ایهاب الشریف فرستاده‌ی سیاسی مصر، در ژولای حملات انتشاری به مدت سه روز که تنها در یکی از انها، حمله به فروشگاهی حدود ۱۵۰ کشته به جای گذاشت، از دیگر حملات گروه بودند. زرقاوی مسئولیت دهها عملیات یک‌روزه‌ی بمب‌گذاری در بغداد را نیز به عهده گرفت که در یک مورد، یک خودروی بمب‌گذاری شده در ۱۴ سپتامبر ۱۶۰ کشته که اکثرا شیعیان بودند به جا گذاشت. همچنان مسئولیت مجموعه حملات بر علیه مساجد در خانقین را که حداقل ۷۴ کشته به جای گذاشت را نیز به عهده گرفتند.

حملاتی که القائده عراق مسئول انها دانسته شد، در سال ۲۰۰۶ افزایش یافتند. در یکی از این اتفاقات، دو سرباز امریکایی دستگیر، شکنجه و نهایتاً اعدام(بریده شدن سر) شدند و در عملیاتی دیگر، چهار کارمند سفارت روسیه ربوه و سریعاً اعدام شدند. القائده عراق و سازمان‌های زیرمجموعه‌اش همچنان مسئول چندین عملیات که جمعیت شیعه‌ی کشور را هدف قرار میداد نیز شناخته شدند که در برخی از انها، گروه مسئولیت انها را به عهده گرفت. در طول سال ۲۰۰۶ چندین نفر از فرماندهان گروه شناسایی و کشته شدند که این شامل خود زرقاوی که در ۷ ژون سال ۲۰۰۶ کشته شد؛ مشاور اولش شیخ عبدالرحمان، معاون دوم فرمانده حمید جمعه فارس جوری السعیدی نیز میشد. رهبری گروه به نظر میرسد که به شخصی به نام حمزه المهاجر یا ابوایوب المصری (اسم های جنگی) رسید.

عملیات های قدرتمند گروه در اوائل سال ۲۰۰۷، با اعلام مسئولیت عملیات های مختلف ادامه پیدا کرد که در یک مورد تلاش برای ترور معاون وزیر عراق سلام الزوبانی بود، و همچنین بمبگذاری پارلمان در اوریل، و دستگیری و اعدام سه افسر امریکایی در ماه می، همچنین در همین ماه(می) البغدادی رهبر گروه خبر کشته شدنش اعلام شد که مرگش توسط گروه رد شد و البته بعدا امریکایی ها اعلام کردند که چنین شخصیتی وجود ندارد.

خبرهای مختلفی در خصوص عاقبت المصری وجود دارد. از مارس تا آگوست نیروهای ائتلاف عملیات بغویه را به عنوان بخشی از مجموعه عملیات های موفق برای رهایی استاندار دالیا از دست نیروهای القائده به اجرا در اوردن. در طول سال ۲۰۰۷، اکثر حملات انتحاری بر علیه مردم عراق را دستگاههای امنیتی به القائده و گروههای مرتبط با ان نسبت میدادند حتی اگر خود گروه مسئولیت انها را به عهده نمی‌گرفت که در یک مورد، شدید ترین حمله‌ی تروریستی تاریخ عراق است که در سال ۲۰۰۷ شهر یزیدیه‌ی استان موصل توسط سه بمبگذار انتحاری مورد حمله قرار گرفت و حدود ۸۰۰ نفر کشته شدند، از جمله‌ی این عملیات ها است.

در اواخر سال ۲۰۰۷، خشونت و حملات متعدد انتحاری گروه علیه شهروندان عراقی، محبوبیت و پشتیبانی گروه در بین مردم را پایین اورده بود که باعث ایزوله شدن گروه شد. در بارز ترین مورد، تعداد زیادی از مبارزین سابق گروه شروع به همکاری با نیروهای امریکایی نمودند. که باعث شد حملات متعددی بر علیه گروه صورت بگیرد که منجر به دستگیری یا هلاکت دهها نفر از اعضای گروه شد. القائده جای پای خود را در عراق از دست داده بود و همچنین، اعلام شد که بودجه‌ی گروه از ۵ میلیون به ۱۰۰ هزار دلار در اوریل ۲۰۰۸ رسیده بود.

عملیات های بیرون از عراق

در ۳ دسامبر ۲۰۰۴، القائده در عراق سعی کرد تا گمرک مرزی اردن با عراق را منفجر کند اما موفق به انجام این کار نشد. القائده در عراق حضورش در بیرون از عراق را با به عهده گرفتن مسئولیت عملیات های متعددی افزایش داد، یکی از مرگبار ترین انها، بمبگذاری انتحاری بود که حدود ۶۰ نفر در اردن را در نوامبر ۲۰۰۵ به هلاکت رساند. انها مسئولیت شلیک راکت هایی که به سوی دو ناو امریکایی در اردن شلیک شده بود را نیز به عهده گرفتند که البته راکت ها به این ناو ها برخورد نکرد. همچنین هدف قرار دادن شهر الیات در اسرائیل و شلیک چندین راکت از خاک لبنان به اسرائیل را نیز به عهده گرفتند.

گروه با شبیه نظامی لبنانی-فلسطینی فتاح الشام که در درگیری های سال ۲۰۰۷ توسط نیروهای دولتی شکست خورده بود، توسط یکی از همزمان سابق زرقاوی که همراهش در عراق جنگیده بود، مرتبط شد. گروه همچنین احتمالا با گروهک توحید و جهاد در سوریه نیز مرتبط بوده باشد و همچنین ارتباطاتی با گروه های

شبیه نظامی فلسطینی مانند توحید و جهاد در غزه نیز داشته است. نیروهای امریکایی معتقدند که القائده در عراق عملیات هایی بر علیه نیروهای امنیتی سوریه نیز داشته است.

وزیر امور خارجه سابق عراق، هوشیار زبیری اعلام کرد که نیروهای عراقی القائده عراق به سوریه رفته اند. جایی که انها پشتیبانی و اسلحه دریافت میکنند و گروهک النصره، گروهی بر اساس ایده القائده، مسئولیت عملیات هایی در سوریه را به عهده گرفته است.

درگیری با گروه های دیگر

اولین خبرها در خصوص جدایی و حتی درگیری مسلحانه بین مردم و گروههای تروریستی، به سال ۲۰۰۹
برمی‌گردد. در تابستان ۲۰۰۶، قبایل شورشی سنی، شامل گروه اسلامی ناسیونالیستی "ارتش اسلامی در عراق"
از تاکتیک های القائده اعلام نارضایتی کردند، و اعلام کردند که مبارزین خارجی، عامدانه شهروندان عراقی را
هدف قرار میدهند. در سپتامبر سال ۲۰۰۶، حدود ۳۰ قبیله ای استان النبار، گروه مربوط به خود به نام شورای
رهایی انبار را راهاندازی کردند که هدفش مستقیماً درگیری و مقابله با عناصر القائده در استان بود و در کنار
دولت و نیروهای امریکایی قرار گرفت.

در اغاز سال ۲۰۰۷، قبایل سنی و ملی گرایان مسلح، جنگیدن با دوستان سابق خود در القائده در عراق را برای به
دست گرفتن مجدد کنترل مجامع خود را اغاز کردند. در اوائل ۲۰۰۷، نیروهای دوست با القائده در عراق،
مرتکب تعدادی عملیات بر علیه گروه های سنی شدند، شامل حمله ای فوریه ۲۰۰۷ که تعدادی از مردم در اثر
انفجار کامیون بمب گذاری شده در مسجد فلوجه جان خود را از دست دادند. القائده نقش موثری در ترور رهبر
یکی از گروههای استان الانبار به نام گردن انقلاب ۱۹۲۰، بازوی نظامی گروه مقاومت اسلامی، داشت. در اوریل
۲۰۰۷، رهبران این گروه ها اعلام کردند که دولت اسلامی در عراق حداقل ۳۰ نفر از اعضای ارتش اسلامی و
تعدادی از نفرات جماعت انصار السننه و ارتش مجاهدین را به هلاکت رسانیده است و از بن لادن خواست که
خودش شخصاً کنترل گروه القائده در عراق را بدست بگیرد. ماه اینده رهبر القائده در عراق المصری توسط
هوایپیماهای امریکایی کشته شده است. چهار روز بعد فایل صوتی منتشر شد که در آن، شخصی که خود را
المصری معرفی کرد، از سنی ها خواست که در جنگ سیاسی جهت گیری نکنند. در ماه می، ارتش امریکا برخی
از افرادی را که توسط القائده در عراق دستگیر و شکنجه شده بودند را ازاد کرد ولی اعلام کرد که خبرهای
مربوط به درگیری این گروه ها با هم حقیقت ندارد.

در ژوئن ۲۰۰۷، درگیری بین اعضای خارجی القائده در عراق و گروه های نشناختی در عراق، به درگیری های
شدید مسلحانه در بغداد منجر شد. ارتش اسلامی به سرعت به یک قرارداد اتش بس با القائده در عراق رسید ولی

از امضای قرارداد صلح با دولت اسلامی در عراق خودداری کرد. خبرهایی بود که نیروهای گروه حماس در عراق، در کمک به نیروهای امریکایی در عملیات های استان دیالا بر علیه القائده در عراق در اگوست سال ۲۰۰۷ کمک کرده اند. در سپتامبر ۲۰۰۷، القائده در عراق مسئولیت ترور سه نفر شامل شیخ عبدالستار ابو ریشا رئیس گروه شورای بیداری انبار را به عهده گرفت. در همان ماه، یک حمله انتشاری در مسجدی در بغویه، ۲۸ نفر را کشت که برخی از انها اعضای گروه حماس در عراق و گردان انقلاب ۱۹۲۰ بودند. در همین حال، ارتش امریکا بعد از گرفتن قول از برخی گروههای شورشی که بر علیه القائده در عراق بجنگند، انها را مسلح کرد.

در دسامبر ۲۰۰۷، استعداد اعضا "جبش بیداری" حدود ۶۵۰۰۰ تا ۸۰۰۰۰ نفر مبارز بود. بسیاری از انها، مبارزین سابق طرفداران القائده در عراق بودند که حالا توسط امریکا مسلح میشدند و حقوق دریافت میکردند تا مشخصا با القائده در عراق مبارزه کنند.

به عنوان دولت اسلامی عراق و شام(داعش)

ایجاد و درگیری با النصره

در اوریل ۲۰۱۳، ابوبکر البغدادی یک بیانیه‌ی صوتی منتشر ساخت که در آن اعلام شد که جبهی النصره، راه انداری، پشتیبانی مالی و پشتیبانی نظامی توسط گروه دولت اسلامی در عراق میشده است. البغدادی اعلام کرد که دو گروه رسماً تحت نام دولت اسلامی در عراق و شام با هم ادغام می‌شوند.

با این حال، رهبر گروه جبهه النصره، ابو محمد الجولانی، در بیانیه‌ای این ادغام را رد کرد و اعلام کرد که نه او و نه هیچ یک از فرماندهان جبهه النصره از این ادغام مطلع نیستند و با انها صحبتی نشده است. در ژوئن ۲۰۱۳ الجزیره در گزارشی بر اساس نامه‌ای از سوی رهبر القائده ایمن ظواهری اعلام کرد که وی (ظواهری) ادغام دو گروه را در درخواستی به رهبران دو گروه رد کرده است و از انها خواسته که به درگیری با یکدیگر پایان دهند. در همان ماه، ابوبکر البغدادی در یک پیام صوتی، دستور و خواسته‌ی ظواهری را رد کرد و اعلام کرد که ادغام پیگیری می‌شود.

بر اساس صحبت‌های سارا برایک خبرنگار، تفاوت‌های مشخصی بین جبهه النصره و داعش وجود دارد. در حالی که النصره به دنبال براندازی دولت اسد است، داعش به دنبال ثبت قدرتش و اجرای قوانین خود در مناطق به دست امده است. داعش برای تشکیل یک دولت اسلامی، بسیار بی‌رحم تراست، به سرعت قوانین شرعی را اجرا می‌کند، و در حالی که النصره تعداد زیادی نیروی خارجی دارد، باز به نظر یک گروه محلی برای بسیاری سوری‌ها به نظر میرسد در حالی که از نظر بسیاری از اواهه‌های سوری، داعشی‌ها اشغالگران خارجی خوانده می‌شوند. حضور قدرتمندی در شمال و اواسط سوریه دارد و در بسیاری شهرها، قوانین شرعی اجرا کرده است. گروه چهار شهر مرزی اتمه، الباب، ازاز و جرابلوس را کنترل می‌کند که باعث می‌شود بتواند ورود و خروج به ترکیه را نیز کنترل بکند. سایر گروه‌ها بر علیه داعش شده اند چون داعش خود را یک حکومت می‌خواند که قوانین و دادگاه‌های خودش را دارد و خودش را یکی از گروه‌های دیگر نمی‌داند و به سایر گروه‌ها اجازه نمی‌دهد که از قاچاق اسلحه و مواد مخدر بین سوریه و ترکیه سود ببرند. برخی منابع معتقدند که گروه از حدود ۵۵۰۰ مبارز خارجی تشکیل شده که ستون فقرات گروه هستند و حدود ۲۰۰۰ نیروی سوری از شمال و حدود ۱۵۰۰۰ نفر دیگر که وظایف ثانویه را به اجرا در می‌اورند. همچنین یک گروه مخصوص شامل حدود ۲۵۰ مبارز نیز وجود دارد که اکثر انها از مناطق شمالی درگیر با روسیه امده اند و انها را جیش مهاجرین و النصار می‌خوانند که رئیس انها یک چچن به نام ابو عمر الشیشانی است.

درگیری با سایر گروه‌ها

در سوریه در سال ۲۰۱۴، شورشی های جبهه اسلامی و ارتش ازad سوریه عملیات هایی بر علیه داعش در حلب به اجرا در آوردند.

گسترش به داخل عراق

در طول درگیری های سال ۲۰۱۴ در استان الانبار، نیروهای داعش کنترل فلوجه و بخش هایی از رمادی را به دست آوردند.

وقایع اتفاقیہ

اتفاقات ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۶

گروه در سال ۲۰۰۳ به عنوان پاسخی به حمله‌ی امریکا برای اشغال عراق تشکیل شد، در ابتدا توسط یک شبه نظامی اردنی به نام ابو موصب زرقاوی مدیریت می‌شد. کسی که به گروه‌های القائده‌ی اسامه بن‌لادن در ۱۷ اکتبر ۲۰۰۴ اعلام وفاداری کرد. جنگجو‌های خارجی نقشی کلیدی را در این شبکه اجرا می‌کردند.

گروه تبدیل به هدف دولت عراق و حامیان خارجی اش شد و درگیری‌های بین دو طرف بین سالهای ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۰ موجب سالانه ۱۰۰۰ کشته شد.

دولت اسلامی عراق، عقایدش در خصوص هدف قرار دادن شهروندان معمولی را شفافانه اعلام کرد که قابل قبول است برای گروه و مسئول هزاران کشته از ۲۰۰۴ در عراق است. در سپتامبر سال ۲۰۰۴، فرماندهی گروه، زرقاوی به مسلمانان شیعه اعلام جنگ کرد و گروه از بمب‌گذاری‌ها (مشخصاً بمب‌گذاری‌های انتحاری در اماکن عمومی) برای قتل عام و ترور به عنوان راه‌های اصلی حمله بر علیه مناطق و محله‌های شیعه نشین یا شیعه‌سنی نشین استفاده کرده است. به هر صورت، بمب‌گذاری‌های انتحاری دولت اسلامی عراق، صدها شهروند سنی را نیز به قتل رساندند که باعث ایجاد نارضاتی و عصبانیت گسترده در بین بسیاری از اهل تسنن شد.

اتفاقات ۲۰۰۷

بین اوخر ۲۰۰۶ و می ۲۰۰۷، دولت اسلامی عراق، محله‌ی دورا در جنوب بغداد را به کنترل خود در اورد. بسیاری از خانواده‌ای مسیحی که نمیخواستند جزیه (مالیات از اهل کتاب برای حفظ امنیت انها در مناطق اسلامی) پرداخت بکنند، محل را ترک کردند. تلاش های امریکا برای بیرون کردن دولت اسلامی که در ژون ۲۰۰۷ بسیار پررنگ شده بود، با وجود دیوار کشی خیابان ها و استفاده از تکنولوژی های شناسایی بیلوژیکی، تا نوامبر ۲۰۰۷ دولت اسلامی عراق از درا بیرون رفته بود و کلیساها میتوانست دوباره باز شود. تنها در ۲۰۰۷ دولت اسلامی عراق حدود ۲۰۰۰ شهروند معمولی را کشت، که ان سال را به خونبار ترین سال گروه بر علیه شهروندان عراقي تبدیل کرد.

در ۹ مارس ۲۰۰۷، وزارت کشور عراق اعلام کرد که ابو عمر البغدادی در بغداد دستگیر شده است، اما بعدها معلوم شد که شخص دستگیر شده البغدادی نبوده است.

در ۱۹ اوریل ۲۰۰۷، سازمان اعلام کرد که اولین دولت اسلامی موقت پس از حمله‌ی به عراق را تشکیل داده است. اعلام شد که دولت توسط ابو عمر البغدادی اداره و کابینه‌ی او با ۱۰ زیر شروع به کار کرده است.

الغاب	نام عربی	سمت	توضیحات
ابو عمر البغدادی (مرگ در ۲۰۱۰)	أبو عمر البغدادی، أبو بكر البغدادی	امیر	ابو دوا که به اسم ابوبکر البغدادی نیز شناخته میشود، دومین رهبر گروه است
ابو عبد الله رحمان الفلاحی	أبو عبد الرحمن الفلاحی <i>'Abū 'Abd ar-Rahmān al-Falāḥī</i>	معاون اول	
ابو حمزه المهاجر ابو ایوب المصری(مرگ در ۲۰۱۰)	أبو حمزة المهاجر	جنگ	هویت ابو مهاجر و المصری حدس زده شده. دولت اسلامی عراق فقط نام فامیل را اعلام کرد
ابو عثمان التمیمی	أبو عثمان التمیمی	امور دینی	
ابوبکر الجبوری محارب عبد الطیف الجبوری	أبو بکر الجبوری <i>'Abū Bakr al-Ğabūrī</i>	ارتباطات مردمی (Public relation)	

		محارب عبد اللطيفAKA الجبورى <i>Muḥārib 'Abd al-Latīf al-Ğabūrī</i>	
	امنيت	أبو عبد الجبار الجنابي	ابو ابدل الجبار الجنابي
	اطلاعات(منظور دانش و اطلاعات هستش)	أبو محمد المشهدانى	ابو محمد المشهدانى
	امور شهدا و زندانيان	أبو عبد القادر العيساوي	ابو عبد القادر العيساوي
	كشاورزی و شیلات	أبو أحمد الجنابي	ابو احمد الجنابي
	بهداشت	مصطفى الأعرجي	مصطفى الاعرجي
در سپتامبر ۲۰۰۷ معرفی شد	اموزش	أبو عبد الله الزيدى	ابو عبدالله الزيدى
		محمد خليل البدرية	محمد خليل البدرية

البته تمام اينها اسمى جنگی ميباشد.

در ۳ می، منابع عراقی از کشته شدن ابو عمر البغدادی خبر داند. هیچ مدرکی برای اثبات این ادعا ارائه نشد و نیروهای امریکایی به این مسئله مشکوک باقی ماندند. همان روز دولت اسلامی در عراق در بیانیه‌ای مرگ او را رد کرد.

در روزنامه‌ی چاپ دولت اسلامی عراق، گروه مسئولیت یک کمین در ال تقه در استان بابل را در تاریخ ۱۲ می به عهده گرفت که در آن یک سرباز عراقی و ۴ نیروی امریکایی از لشکر ۱۰ ام زرهی کشته شدند و ۳ نفر نیز دستگیر شدند. یکی از آنها ۱۱ روز بعد مرده پیدا شد. دو نفر بعدی در یک ویدیوی دولت اسلامی اعلام شد که اعدام و خاک شده اند. بعد از یک شکار گسترده‌ی ۴۰۰۰ نفری از عوامل گروه توسط نیروهای امریکایی، هیچ مدرکی در این خصوص پیدا نشد و عملیات شکست خورد. یکسال بعد جنازه‌های آنها پیدا شد.

در بمب گذاری های ۲۵ زون در جلسه‌ی دیدار روسای قبایل استان الانبار در هتل منصور بغداد، که ۱۳ نفر شامل ۶ شیخ سنی و چند شخصیت مهم دیگر را کشت، دولت اسلامی اعلام کرد که در پاسخ تجاوز پلیس عراق به یک زن سنی بوده است.

در ژولای، ابو عمر البغدادی یک فایل صوتی منتشر کرد که در آن به ایران یک فرصت دوماهه داده بود. او گفته بود " ما به فارس ها و بخصوص به انهایی که در قدرت هستند، یک فرصت دو ماهه میدهیم تا هرگونه پشتیبانی خود از دولت شیعه‌ی عراق را قطع کنند و به دخالت های مستقیم و غیر مستقیم خود پایان دهند، در غیر این

صورت، یک جنگ بزرگ در انتظار شما خواهد بود." در ادامه او از دولت های عربی خواست که با ایران مبادله تجاری نداشته باشند.

اتفاقات ۲۰۱۲ تا ۲۰۰۹

بمب گذاری های ۲۵ اکتبر ۲۰۰۹ در بغداد که حدود ۱۵۵ کشته و حداقل ۷۲۱ زخمی به جای گذاشت. حمله‌ی ۸ دسامبر ۲۰۰۹ در بغداد نیز ۱۲۷ کشته و حدود ۴۴۸ نفر نیز زخمی شدند. مسئولیت هر دوی این بمب‌گذاری ها توسط دولت اسلامی در عراق پذیرفته شد.

دولت اسلامی در عراق، مسئولیت حمله‌ی ۲۵ ژانویه‌ی ۲۰۱۰ که ۴۱ کشته بر جای گذاشت را نیز به عهده گرفت. همچنین مسئولیت حملات ۴ اوریل ۲۰۱۰ که ۴۲ کشته و ۲۲۴ زخمی به جای گذاشت و در ۱۷ ژون حمله به بانک مرکزی عراق که ۱۸ کشته و ۵۵ زخمی به جا گذاشت و حملات ۱۷ اگوست(بیش از ۷۰ کشته و ۱۷۰ زخمی) و اکتبر همان سال را نیز در یک سایت مربوط به این گروه به عهده گرفت. یورش و گروگان‌گیری کلیسای بغداد در سال ۲۰۱۰ با ۵۸ کشته و ۷۸ زخمی در ۳۱ اکتبر نیز به عهده‌ی این گروه بوده است که گروه نیز مسئولیت ان را قبول کرده.

همچنین در ۲۳ ژولای سال ۲۰۱۲، حدود سی و دو حمله در سراسر عراق رخ داد که ۱۱۶ کشته و ۲۹۹ نفر زخمی به جا گذاشتند. که دولت اسلامی در عراق مسئولیت این حملات را نیز به عهده گرفت.

اتفاقات سال ۲۰۱۳

فرماندهی ارتش ازاد سوریه، کمال حمامی با نام جنگی بصیر الجبلاوي در یک ایست و بازرسی در مناطق تحت کنترل دولت اسلامی متوقف شد و او به قتل رسید. جبلاوي در حال حرکت برای بازدید از گردان العزيز بن عبدالسلام بود که خودرویش متوقف شد و در درگیری بین دو گروه، او از ناحیه‌ی سینه مورد اثابت قرار گرفت.

در ۱۱ می ۲۰۱۳، دو خودروی بمبگذاری شده در شهر ریحانلی استان هاتای ترکیه منفجر شدند. حداقل ۵۱ کشته و ۱۴۰ زخمی نتایج این حمله بود. این حمله که مرگبار ترین حمله در خاک ترکیه بوده است، توسط ترک‌ها به داعش یا استخبارات سوریه نسبت داده می‌شود.

در ژولای ۲۰۱۳، گروه یک عملیات فرار بزرگ از اعضای زندانیش در زندان ابوغریب در عراق اجرا کرد. گزارش شده که بیش از ۵۰۰ زندانی شامل فرماندهان سابق گروه فرار کرده‌اند. دولت اسلامی در یک بیانیه مسئولیت این عملیات را به عهده گرفت و اعلام کرد که در این عملیات ۱۲ خودروی بمبگذاری شده و چندین بمبگذار انتحاری و همچنین اتش خمپاره و راکت مورد استفاده قرار گرفته است.

در سپتامبر ۲۰۱۳ تعدادی از نیروهای گروه توسط اعضای گروه‌احرار الشام ربوه و توسط فرماندهی ان ابو عبیدا البینشی کشته شدند. ماجراهی این درگیری از این قرار بود که گروه احرار الشام برای دفاع از مالزیایی‌های حاضر در آنجا وارد شده بودند زیرا نیروهای امریکایی اشتباه گرفته بودند (به خاطر پرچم).

در سپتامبر ۲۰۱۳ گروه شهر ازاز را از ارتش ازاد گرفت. هدف انها دزدیدن یک دکتر المانی در این شهر بود.

در نوامبر ۲۰۱۳ دیدبان حقوق بشر سوریه اعلام کرد که داعش قوی ترین گروه در شمال سوریه است و هر کسی که خلاف این را می‌گوید، دارد به شما دروغ می‌گوید.

در دسامبر ۲۰۱۳، خبرهایی از درگیری بین داعش و برخی از نیروهای گروه‌های دیگر مانند احرار الشام در شهر مسکنه در حلب منتشر شد.

اتفاقات سال ۲۰۱۴

در ۳ ژانویه، داعش اعلام تشکیل دولت اسلامی در فلوجه را کرد.

در همان روز، ارتش مجاهدین، ارتش ازاد سوریه و جبهه اسلامی در استان های ادلب و حلب بر علیه مناطق تحت اشغال داعش حملاتی را اغاز کردند. سخنگوی مبارزین اعلام کرد که انها به حدود ۸۰ درصد روستاهای در اختیار داعش در ادلب و حدود ۶۵ درصد از روستاهای در اختیار داعش در حلب حمله کرده‌اند.

در ۶ ژانویه، مبارزین سوریه توanstند داعش را از رقه بزرگ‌ترین شهر و مرکز ایالت رقه خارج کنند. البته چند هفته‌ی بعد داعش رقه را مجدداً پس گرفت.

در ۸ ژانویه، مبارزین سوری داعش را از شهر حلب نیز بیرون کردند که البته نیروهای کمکی داعش از دیرالزور برخی از مناطق شهر رقه را تسخیر کردند و در اواسط ژانویه، داعش تمام شهر رقه را پس گرفت اما مبارزین داعش را از روستاهای شهر حلب بیرون کردند.

در ۴ ژانویه، داعش مسئولیت حمله‌ی ۲ ژانویه را که چند کشته و چندین زخمی در جنوب بیروت در مرکز متعلق به حزب الله به عهده گرفت.

در ۲۵ ژانویه، داعش تشکیل بازوی لبنانی خود بر علیه حزب الله و حامیانش را اعلام کرد.

در ۲۹ ژانویه، یک جنگنده‌ی ترک نزدیک مرز سوریه به یک کاروان داعش حمله کرد که در نتیجه‌ی آن ۱۱ مبارز داعش به هلاکت رسیدند.

در ۳۰ ژانویه، داعش بر علیه گشت مرزی ترکیه عملیاتی اجرا کرد که در مقابل، با توپخانه‌ی ترکیه مواجه شد که کاروان داعش را از بین برد.

اواخر ژانویه، مبارزین سوری نفر دوم داعش حاجی بکر که مشاور عملیاتی القائده و افسر سابق ارتش صدام بود را ترور کردند.

در اواسط فوریه، النصره به سایر گروه‌های مبارز سوری بر علیه داعش پیوست و داعش را از دیرالزور بیرون کرد.

در مارس، داعش کاملاً از ادلب عقب نشینی کرد.

در ۴ مارس، از شهر مرزی عاز در مرز حلب-ترکیه و روستاهای اطراف عقب نشینی کرد.

در ۸ مارس، در مصاحبه‌ای با شبکه‌ی فرانس ۲۴، نوری مالکی نخست وزیر عراق داعش را تحت حمایت عربستان سعودی و قطر معرفی کرد.

در ۲۰ مارس، در شهر نقدھی ترکیه، ۳ البانیایی عضو داعش هنگام دزدیدن یک کامیون به مردم شلیک کردند که در نتیجه‌ی ان یک افسر پلیس و یک افسر ژاندارمری کشته و ۵ نفر از مردم عادی زخمی شدند. پلیس پس از بازداشت این سه نفر، عملیات‌هایی در استانبول بر علیه داعش به اجرا در آورد که در یکی از این عملیات‌ها، دو اذربایجانی و چند پرچم داعش کشف شد.

در ۲۷ اوریل، هلیکوپتر‌های ارتش عراق یک کاروان شامل ۸ خودروی داعش را در خاک سوریه بمباران کردند. این اولین باری بود که نیروهای عراقی پساز جنگ خلیج فارس از مرزهای خود خارج می‌شدند.

در ۵ ژون، به شهر سامرا حمله کردند

در ۶ ژون، چندین حمله بر علیه موصول در عراق اجرا کردند.

در ۷ ژانویه، داعش دانشگاه انبار در شهر رمادی را با ۱۳۰۰ دانشجو به عنوان گروگان در اختیار گرفت.

در ۹ ژون، موصول در به دست داعش افتاد. شبه نظامی‌ها کنترل مراکز حساس دولتی را به دست گرفتند. بیش از ۵۰۰ هزار نفر از دست داعش از موصول فرار کردند.

در ۱۱ ژون، داعش کنسولگری ترکیه در شهر موصول را مورد حمله قرار داد و رئیس گروه دیپلماتیک و چند کارمند دیگر را در شهر تکریت ربود.

در ۱۳ ژون، ناوی پیلی، مشاور حقوق بشر سازمان ملل، گفت که داعش به فعالانه در حال شناسایی و در برخی موارد قتل سربازان، پلیس و سایرین شامل شهروندان معمولی که به نظر داعش با دولت همکاری می‌کنند بوده است.

در ۱۵ ژون، داعش شهر تل افار در شمال نینوا را تصرف کرد.

روابط با سایر

گروه ها

روابط با جبهه النصره

در میانه‌ی درگیری‌های بین جولانی و بغدادی بر سر رهبری گروه‌ها، این سوال به ذهن می‌رسد که رابطه‌ی عوامل دو نیرو در میدان جنگ به چه شکل بوده است؟ تصور معمول این است که بیشتر نیروهای داعش را مبارزین خارجی و بیشتر نیروهای جبهه‌النصره را مبارزین محلی سوری تشکیل میدهند. این تصورات، بر اساس اخباری شکل گرفته است که بر اساس انها، حدود 80 درصد از مبارزین خارجی در سوریه، به داعش پیوسته‌اند. با اینحال، به نظر می‌رسد که این اخبار چندان صحیح نیست و کشته‌های داعش، بیشتر نشان میدهد که اکثر افراد خارجی عضو داعش، افرادی با تجربه‌ی بالای جنگی هستند که از سراسر دنیا به سوریه امده‌اند و فرماندهی عملیات‌ها و گروه‌های مختلف داعش را به عهده گرفته‌اند و بر همین اساس، عموم نیروهای مبارز عادی را مردم محلی سوریه تشکیل میدهند. در شهر رقه، یک فعال ضد داعش اعلام کرده که تنها چیزی در حدود 30 درصد از مبارزین داعش در این استان خارجی هستند. همچنین خبرنگاری که از محل‌های تحت نظر داعش در شما حلب در مرز ترکیه دیدن کرده بود، اعلام کرد که بیشتر مبارزین داعش، نیروهای محلی‌اند.

بنابراین، صحبت‌های در خصوص بومی بودن نیروهای جبهه‌النصره و خارجی بودن نیروهای داعش، چندان صحیح نیست. روابط دو گروه در استان‌های مختلف، متفاوت است. این مطلب مجالی برای توضیح ریز و دقیق در خصوص روابط دو گروه نیست، اما به صورت خلاصه در حلب و شهر دیر الزور، عناصر دو گروه کاملاً از هم جدا هستند. در درعا، فقط جبهه‌النصره حضور مشخص دارد. در رقه و مناطق شرقی دیرالزور، مرزبندی‌های بین دو گروه تاریک و غیر قابل تشخیص است و پرچم‌ها و علائم زیاد دست به دست می‌شوند.

دو گروه، در خصوص مسائل مختلف، عملیات‌های بزرگ و یکسانی را به موازات هم و گاهی با همکاری هم به اجرا در اورده‌اند. در این خصوص، پس از اعلام حملات شیمیایی ارتش بشار اسد به مردم (این مقاله، در خصوص صحت یا دروغین بودن این مسئله صحبتی ندارد)، در عملیات‌های مختلفی در غوطه شرقی به راکت پراکنی پرداختند. عملیات جبهه‌النصره در بیانیه‌ای توسط جولانی، چشم در مقابل چشم نام گرفت و نه تنها در دمشق، که در سراسر کشور به اجرا گذاشته شد. عملیات داعش انتقام‌اندازان اشغال شده در کاتیوشای حملاتی بر علیه سفارت روسیه، برخی محلات دمشق و هتل چهار فصل دمشق که بازرسان سازمان ملل در آن حضور داشتند اجرا کرد.

یکی دیگر از معروف‌ترین همکاری‌های دو گروه، عملیات در منطقه‌ی سیده زینب(س) است که دو گروه، با همکاری هم بر علیه لوا ابوالفضل الاعباس که یک گروه تحت حمایت ایران ولی عراقی است بود. برای مثال، در

۱۷ اگوست ۲۰۱۳، یک سخنگوی محلی داعش در دمشق، خبر از عملیات مشترک داعش و جبهه‌النصره و لوا الشام در محله‌ی سیده زینب داد که ادعا میکرد در این عملیات، ۲۵۰ مبارز شیعه را به شهادت رسانده است.

در ۱۳۰ همان ماه، سخنگوی محلی داعش ویدیویی از عملیات انتحاری مشترک داعش و النصره پخش کرد که یک خودروی بمب‌گذاری شده بر علیه محله‌ی سیده زینب عملیات میکند. نهایتاً، ممکن است که بتوان همکاری و عملیات مشترک دو گروه بر علیه شیعیان را در برخی مناطق قبول کرد، اما در خصوص سایر عملیات‌های مشترک مخصوصاً بر علیه ارتشد عربی بشار اسد، ظاهراً اغراق‌های زیادی نیز صورت گرفته است.

محل دیگر از همکاری‌های دو گروه، قلمون است. جایی که به نظر میرسد دو گروه با همکاری "گردان سبز"، که یک گروه بی‌طرف است و توسط مهاجرین سعودی با تفکراتی نزدیک به داعش تشکیل شده است، عملیات هایی را به اجرا گذاشته اند. این مدل همکاری، در حمس جایی که دو گروه با همکاری جماعت جند الشام، که متتشکل از نیروهای مهاجر لبنانی است با تفکراتی نزدیک به داعش ولی مستقل نیز دیده شده است.

اولین مراتب همکاری دو گروه، از سوی گردان‌های بسیار خطرناک و خشن جیش المهاجرین و الانصار ایجاد شد. گروهی که به فرماندهی ابو عمر الشیشانی در خط مقدم داعش در حلب، شمال ادلب، رقه ولاذقیه است. و منجر به ایجاد توانایی همکاری دو گروه بر خلاف دشمنی‌ها و ناراحتی‌ها از صحبت‌های ابوبکر البغدادی در اوریل بر علیه گروه‌های شیعه در سوریه شده است.

روابط با ارتش ازad سوریه

برای بررسی روابط دو گروه داعش و ارتش ازad سوریه، نیاز است که رفتار گردان های تحت امر انها را در شهرها و استان های مختلف مخصوصاً رقه و حلب را مورد بررسی قرار داد. در گیری های بین دو گروه، با گردان های تحت فرمان ارتش ازad مانند گردان های جاذر در جرابلوس شروع شد که در اواسط ژون ۲۰۱۳ داعش قدرت را از انها گرفت و البته گروههای ارتش ازad در الدانا.

در رقه، در اگوست ۲۰۱۳ داعش با گروهی از گردان های ارتش ازad به نام احفظ الرسول (نوادگان پیامبر) درگیر شد. همچنین حضور داعش در شهرهایی مانند الدانا، منبیج و ازار تظاهرات ها و اعتراض های مردمی را نیز به دنبال داشت.

اصل درگیری ها، از انجایی شروع شد که احفظ الرسول تلاش کرد تا با سو استفاده از تظاهرات و تحصن های مردم، بر علیه هر دو گروه داعش و احرار الشام عمل کرده و برخی از عوامل انها را بازداشت نمود. طرفداران احفظ الرسول، به طرفدارانش ویدیوهایی از کشتار تظاهرات کنندگان توسط داعش نشان داد و انها را بر علیه داعش تحریک کرد.

درگیری های بین دو گروه با پخش اعتراضات یکی از افسران بازداشت شده ای احفظ الرسول که اعتراف میکرد که انها از فرانسه کمک مالی دریافت میدارند، ادامه پیدا کرد. داعش سپس نیروهای این گروه را احفظ الفرانسه (نوادگان فرانسه) نامید. همچنین گروه را محکوم کرد که تلاش داشته جریانی به نام بیداری (که در سال ۲۰۰۷ و در عراق بر علیه دولت اسلامی در عراق در مناطق سنی نشین تشکیل شد) را ایجاد نماید. سایر طرفداران داعش در شهرهای دیگر مانند رقه نیز سعی کردند که ارتش ازad را به همین نام بخوانند. گفتنی است که نه احفظ الرسول و نه ارتش ازad، هرگز خود را به عنوان عضوی از جریان بیداری معرفی نکردند.

در ۱۴ اگوست ۲۰۱۳، داعش یکی از فرماندهان ارشد احفظ الرسول در رقه را به قتل رساند و این گروه را از مرکز فرماندهیش در رقه بیرون کرد. و البته، احفظ الرسول به جنگ علیه داعش در مناطق دیگر استان ادامه داد و در چند مورد، به ایست و بازرگانی های داعش در شهر طبقه حمله کرد.

یکی از فرماندهان احفظ الرسول، در مصاحبه‌ای با تحلیل گر سوئدی، اعلام کرد که درگیری های دو گروه به رقه محدود است و دو گروه در مناطق دیگر با یکدیگر همکاری می‌نمایند. یکی از بهترین مثال های این همکاری ها، عملیات شکست خورده‌ی انها در لاذقیه است. جایی که البته به نظر میرسد که گروه کنار کشید تا داعش کثیف کاری های از بین بردن دشمن مشترک را انجام دهد.

در سایر مناطق حلب و رقه، داعش سعی کرده که روابط دوستانه ای با ارتش ازad داشته باشد. مهم ترین آن، شورای ارتش ازad در حلب است که فرماندهی آن اعلام کرد که داعش به انها در تصرف پایگاه هواپیمایی منقه کمک کرده و نقش بسزایی داشته است. جایی که جیش مهاجرین و الانصار به فرماندهی ابو عمر شیشانی به کمک ارتش ازad امد و نقش موثری در تصرف پایگاه ایفا کرد.

گردن معروف و مهم دیگر ارتش ازad که داعش با آن همکاری هایی دارد، لوا التوحید است که تفکراتی نزدیک به اخوان المسلمين دارد. هنگامی که اخباری منتشر شد که بر اساس آنها، داعش یکی از فرماندهان ارتش ازad را به قتل رسانده است، لوا التوحید در بیانیه‌ای این خبر را رد کرد و اعلام کرد که این خبرها را کشورهای غربی برای به راه انداختن فتنه اعلام می‌کنند و حتی مسابقه‌ی مچاندازی نیز بین نیروهای دو طرف در حلب نیز پخش شد.

روابط با کرد ها

حتی قبل از اعلام رسمی جنگ بین دو گروه توسط داعش، بر کسی دشمنی و درگیری های بین داعش و نیروهای حفاظت(حمایت) مردمی (YPG) پوشیده نبود. برای نمونه میتوان به درگیری های یکی از گردان های مهاجرین به نام قربالشام و جبه النصره در مقابل YPG در شمال راسالعین در استان حسکه در نوامبر ۲۰۱۲ اشاره کرد. البته این درگیری ها معمولاً در سطح کوچیک و در برخی روستاهای محله ها صورت میگرفت و گسترده نبود. اگر چه در فوریه‌ی ۲۰۱۳، با تلاش های یکی از فعالان مسیحی مخالف دولت بشار اسد، بین دو طرف صلح برقرار شد.

درگیری بین کردها با وجود این صلح باز هم به صورت مقطعی و در مناطق مختلفی از کرستان عراق و سوریه همچنان برقرار بوده است و البته مجدداً نیروهای کرد در سوریه، مجبور به صلح شدند اما، به نظر میرسد که کردهای پیش مرگه در عراق، درگیری نمایشی و ظاهری با داعش به راه انداخته اند. در اخرین تحولات عراق، طی حمله‌ی داعش به کركوك و نینوا، این دو شهر بدون هیچگونه مقاومتی تسليم داعش شدند ولی داعش صرفاً تجهیزات ارتش و پول‌های بانک‌ها را برداشت و به سوریه منتقل کرد و در نهایت، شهر به ارامی تحويل نیروهای پیش مرگه‌ی کرد شد که در نتیجه‌ی آن، کردها ممکن است در رفراندوم استقلال از عراق، این مناطق را نیز از عراق جدا کنند. هرچند همچنان درگیری بین کردها و داعش در این مناطق برقرار است و دو طرف زخمی و کشته هم در این درگیری ها داده اند.

اقتصاد

داعش عموماً با جگیری را مورد استفاده قرار داده است. از راننده های کامیون های باربری گرفته تا صاحبان مشاغل کوچک و بزرگ، تا دزدی از بانک ها و طلافروشی ها. در طول درگیری های موصول، داعش به ثروتمند ترین گروه تروریستی دنیا تنها با سرقت 429 میلیون دلار از بانک مرکزی این استان تبدیل شد. همچنین احتمالاً مقدادیر بسیار زیادی شمش طلا نیز دزدیده شده است. یک تحلیل گر منطقه‌ای در این خصوص نوشت که "این، کلی جهاد می‌خورد". برون موزز اضافه کرد که "برای مثال، با 429 میلیون دلار داعش می‌تواند 60 هزار مبارز را استخدام و به هر کدام ماهیانه 600 دلار حقوق پرداخت کند و این مبلغ برای یکسال اینکار کافی است."

شبکه‌ی فرانوسی فرانس ۲۴ در گزارشی اعلام کرد که "گروه از طرف دولت های عربی حاشیه خلیج فارس، کمک های مخفیانه ای دریافت میدارد" همچنین به نظر میرسد که در شرق سوریه نیز با فروش نفت و فاچاق مواد خام به بیرون از کشور نیز درامد هایی کسب می‌کند.

تجهیزات

داعش در حال حاضر تجهیزات امریکایی به دست اورده و از انها استفاده میکند. در خودروها و لباس‌های مورد استفاده در عملیات‌ها. دیده شده که نیروهای داعش از یونیفورم استاندارد امریکایی همراه با جلیقه‌ی ضد گلوله استفاده میکنند و در عملیات‌های شبانه، از دوربین‌های دید در شب AN/PVS-7 همراه با کلاه خود استفاده میکنند. تسلیحات انها شامل M16، تیربار‌های M60، تیربار‌های M240، و ارپی‌جی میشود. برخی از خودروهای انها نیز هاموی و امرپ‌ها و M113 APC و چند تانک T-55 را شامل میشود. همچنین در یکی از پایگاه‌های عراق، به توپ‌های Type 59-1، دوشکا و ZU-23-2 ضد هوایی دست پیدا کرده است.

همچنین هنگام تسخیر فرودگاه موصول، تعدادی بلک هاوک UH-60 و هواپیمای باربری که در انجا قرار داشتند در اختیار داعش قرار رگفت.

قبل از حمله‌ی به عراق و به دست گرفتن تجهیزات رها شده توسط نیروهای عراقی(نیروهای عراق در درگیری‌های ژون، لباس، تجهیزات و خودروهای زرهی خود را به جا گذاشته و فرار کردند)، داعش از وانت‌های تویوتا هایلوکس و تیربار‌های دوشکا نصب شده روی انها استفاده میکرد که به نظر اصلی ترین تجهیزات داعش نیز میباشند.